

JUBILEUMS

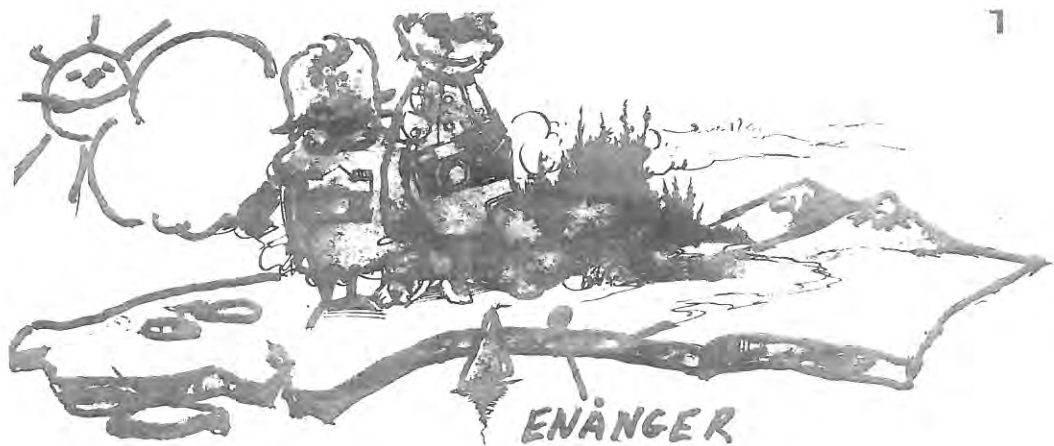
SKRIFT

10 ÅR

I

Trollsykien

VÄLKOMMEN TILL 10-ÅRS TRÄFFEN

Tanken på att vi syskon med familjer skulle kunna träffas samtidigt en gång föddes strax efter att den första Trollens Nyheter hade kommit ut. Det var Nils och undertecknad som satt i Trollhättan och fantiserade om att ordna en julträff. Iden föll dock på det faktum att vi inte kunde lösa inkvarteringsfrågan på ett tillfredställande sätt.

Några år senare när jag flyttat ut till Alnön och Bänkås dök tanken upp hos mig igen. Jag tänkte att om vi ordnar träffen på sommaren så behöver inte övernattningsmöjligheterna vara så svåra att ordna. Sagt och gjort, jag började planeringen av den första träffen. Jag minns det som det var i gar när vi satt bänkade till in-
vigningskaffe i vårt dåvarande vardagsrum.

Jag minns också den efterföljande natten med minusgrader. Folk låg överallt och trängde ihop sig för att inte frysa. Redan klockan fyra på

morgonen var kaffepannan på och pilarna vid
pilkastningstavlan i gång. Tiden gick dock för
fort och snart var det söndageftermiddag och
dags för uppbrott. Jag måste erkänna att det
var med vemod jag såg alla bilar lämna gårds-
planen för jag trodde att det skulle dröja
mycket länge innan vi skulle ses igen alla på
en gång.

Men jag tog fel, redan nästa sommar var det
dags igen. Detta år samlades vi hemma på
Stranna. Det var första året med en inlagd,
fast improviserad, turnering i badminton. Då
var det faktiskt nära att sorken skulle ha
lämnat Stranna för gott. Det vart nämligen inte
mycket kvar av gräsmattan efter spelet med den
lilla fjäderbollen. Vädrets gudar var med oss
denna gång som *varken*; förr eller senare. Regn
och orkan på fredag, sol och strålande vackert
på lördag och söndag, regn och orkan från
söndagkväll. Det var också första och enda
året som måltiderna intagits utomhus. Det gick
faktiskt mycket bra det med.

1971 kan vi väl anse som det egentliga födelse-
året för Trollsykien. Det föddes på en plats
utanför Vargön (namnet har jag för tillfället
glömt, kan ifyllas av lasaren på den prickade
raden,)
.....

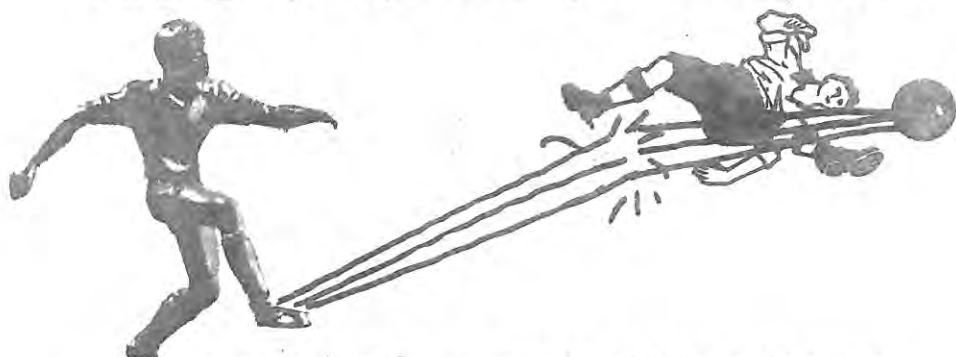
Nu blev det också fråga om utsträckt tid, en

hel vecka. Vi låg förnämligt inkvarterade, alla i samma hus. Med kök och matsal en trappa ned och Värnen utanför stugknuten att bada i för den som vågade. (Anna vågade) För första gangen korades en stormastare i fragesport, Nils, och en stor bocciaturnering gick av stapeln min blygsamhet förbjuder mig dock att har meddela namnet på segrarna i den. Murklan passade på att inviga Trollysykien med att fylla 70 år och förarades en trattgrammofon.

Året därpå uppstod Trollysykien i Enånger som allt sedan dess så när som på ett år varit vår fasta punkt i tillvaron. Detta år överlämnades ett porträtt i olja (ej norsk) föreställande landets president. Porträttet var förfärdigt av en av landets många konstnärer. Nu hade vi genom erfarenheter funnit formerna för vår samvaro och arbetet i köket flöt som det skulle. Turneringarna blev fler och fler med tyvärr medföljande tävlingshets. Som, skall det i sanningens namn sägas, har avtagit till förmån för leken de senaste åren.

Den varma sommaren 73 smlades Trollszykiens inne-
vånare till träff på Hundtorpet i Bänkas. Det
man minns bäst av den träffen är de otroliga
fotbollsmatcher som utkämpades i värmen. Lasses
fantastiska målvaktarbete och hans goda skratt
åt sig själv när han inte kunde skilja på babord
och styrbord. Att sen Kalle körde bort sängut-
rustningen på vägen hem är ju en annan historia.

Sedan 1974 har Enånger varit träffpunkten för
oss Trollszykier. Det året introducerades en ny
gren bland de tidigare, nämligen skidåkning på
blåbärsris. Att det var Åke som kom med iden
förvånade ingen. Han visade också några år senare
att barmarksträningen varit till nytta när han
stälde upp i grannlandet Sveriges stora skid-
tävling Vasaloppet. Han hyllades också stort
efter sina insatser i det anrika loppet.

1975 är ett märkesår så tillvida att då kom president Ivaros på personligt besök första och enda gången. Samma år infördes också utflykt till okänt mål. Den gången hamnade vi på Stranna för korvgrillning och lekar. Samma år blev Anna för första gången men säkert inte sista stormästare i frågesport.

1976-års träff går till historien som träffen då vi införde Känna-utflykten. En lyckad utflykt som det har visat sig att det är ett allmänt önskemål om att den ska bli tradition.

1977 slutligen blev träffen när ett tänkt arrangemang inte gått att genomföra för första gången. Känna-utflykten fick inställas på grund av för dåligt väder. Vi får hoppas att det ska bli den enda gången.

Många är de minnen som kommer över en när man sitter och tänker tillbaka på gamla träffar. För de mest bara roliga och soliga minnen. Som till exempel potatisskalningstävlingen med efterföljande nattliga äventyr i källaren nere på Vargön.

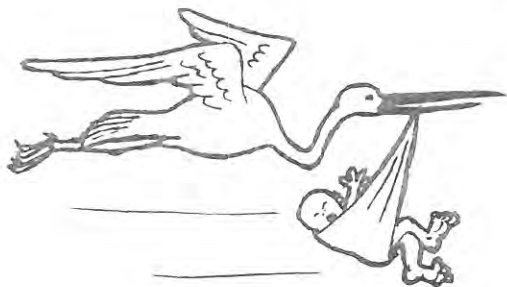
Stunder av stilla samtal i nattliga timmar, heta diskussioner om olika saker som till exempel politik, sport, och annat.

Tävlingar, lekar, surströmingsätning, uppvaktningar av jubilarer. Jag kan ej heller glömma den natt vi satt och skulle stuva in tårter i kylskåpet som var för litet. Till och med arbetet i köket med mat och disk har haft sina stunder av glädje och skoj.

Vad kan man säga om framtiden för Trollsykien ? Ja, kanske man ska låta bli att sia men att det kommer att bestå tror jag säkert då nedanstående figur fortfarande är en inte sällan sedd gäst i landet och familjen. Jag hoppas slutligen alla kommer att trivas lika bra på denna den tionde träffen som på alla tidigare.

Sven

Tiofallt glad

träffsommars

Smila

och

Småle

en

Smula